गुरुकार्यवशादेकाक्यप्यहमद्यैव गमिष्यामि। अथ तन्निश्चयं विज्ञाय समीपवर्तिकूपस्थितकोटरात् कर्कटकमादाय मात्रा पुत्रो ऽभिहितः। वत्स अवश्यं यदि गन्तव्यं तदेष कर्कटकस्ते सखा भविष्यति। तदेनं यत्नेन गृहीत्वा गच्छ। सो ऽपि मातृगौरवादुभाभ्यां हस्ताभ्यां तं सङ्गृह्य कर्पूरपुटिकामध्ये सन्निधाय मात्रामध्ये प्रक्षिप्य शीघ्रं प्रस्थितः। ५ अथ गच्छमानो ग्रीष्मसन्तप्तः कश्चिन्मार्गे वृक्षमासाद्य तदधः सुखं सुषाप। अत्रान्तरे वृक्षकोटरात् कृष्णसर्पो विनिर्गत्य तमुपाद्रवत्। अथ कर्पूरपरिमलेनापि धृष्यमाणेन्द्रियः कृष्णसर्पस्तं परित्यज्य मात्राभस्त्रां विदार्याभ्यन्तरगतं कर्पूरपुटिकमतिलौल्यादभक्षयत्। सो ऽपि कुलीरस्तेन भक्षितो ऽप्यन्तर्गलगत एव तस्य फणिनः प्राणानपाहरत्। १० ब्राह्मणो ऽपि सञ्जातनिद्राप्रलयो यावत् पश्यति। तावत् समीपे कृष्णसर्पो विदारितमात्राभस्त्रो भक्षितकर्पूरपुटिको मृतो ऽस्ति सर्पसमीपस्थितः कर्कटश्च। तं दृष्ट्वा व्यचिन्तयत्। भो सत्यमभिहितं मम मात्रा यद्द्वितीयः को ऽपि सहायः कार्यः। परं तु पथि नैकाकिना गन्तव्यं। यतो मया श्रद्धापूरितचेतसा तद्वचनमनुष्ठितं। तेनाहं कर्क १५ टेनापि सर्पव्यापादनाद्रक्षितः। अथवा साधिदमुच्यते।

क्षीणः स्रवति शशी रविवृद्धौ वर्धयति पयसां नाथं।
अन्ये विपदि सहाया धनिनां श्रियमनुभवन्त्यन्ये ॥१०॥

मन्त्रे तीर्थे द्विजे देवे दैवज्ञे भेषजे गुरौ।
यादृशी भावना यस्य सिद्धिर्भवति तादृशी॥११॥ २०

एवमुक्त्वासावभिप्रेतं गतः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

अपि कापुरुषो मार्गे द्वितीयः क्षेमकारकः।
कर्कटेन द्वितीयेन सर्पात् पान्थः प्रक्षितः॥१२॥

एवं श्रुत्वा सुवर्णसिद्धस्तमनुज्ञाप्य स्वगृहं प्रति निवृत्तः।